FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT ANTONIO SAGGIO

fremsat den 25. maj 2000 *

Retsgrundlaget, sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

1. Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej (EFT L 319, s. 7) og Kommissionens direktiv 96/86/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF (EFT L 335, s. 43), pålægger medlemsstaterne at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme disse direktiver inden den 1. januar 1997 og straks underrette Kommissionen herom.

2. Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen meddelelse om de foranstaltninger, som Irland havde truffet for at efterkomme direktiverne, sendte Kommissionen den 31. marts 1998 medlemsstaten en åbningsskrivelse, hvori den anmodede Irland om at fremkomme med sine eventuelle bemærkninger inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af skrivelsen. Ved skrivelse af 26. maj 1998 svarede de irske myndigheder, at man allerede havde påbegyndt proceduren til vedtagelse af de lovbestemmelser, der var nødvendige for at gennemføre direktiverne, og at man forventede, at disse ville blive vedtaget og kunne træde i kraft inden for kort tid.

3. Da Kommissionen ikke modtog yderligere meddelelse om, at de nævnte foranstaltninger var blevet truffet, fremsatte den ved skrivelse af 16. oktober 1998 en begrundet udtalelse over for den irske regering, hvori den gjorde gældende, at Irland ved ikke at træffe de foranstaltninger, der var nødvendige for at gennemføre direktiverne, havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til disse. Den anmodede den irske regering om — inden for en frist på to måneder fra meddelelsen — at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den begrundede udtalelse.

4. I sit svar af 24. november 1998 på den begrundede udtalelse gentog den irske regering, at de nationale bestemmelser, der skulle gennemføre direktiverne, ville blive sat i kraft, så snart parlamentet havde vedtaget dem.

* Originalsprog: italiensk.

Spørgsmålet, om Irland har tilsidesat sine forpligtelser

5. I henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF), er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til. Efter EF-traktatens artikel 5, stk. 1 (nu artikel 10, stk. 1, EF), træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. For så vidt angår gennemførelsen i national ret af Rådets direktiv 94/55, som ændret ved Kommissionens direktiv 96/86, fremgår denne forpligtelse udtrykkeligt af det førstnævnte direktivs artikel 10 og af det sidstnævnte direktivs artikel 2, stk. 1. I henhold til disse bestemmelser er den sidste frist for gennemførelsen fastsat til den 1. januar 1997, og bestemmelserne pålægger medlemsstaterne straks at underrette Kommissionen om vedtagelsen af de pågældende nationale foranstaltninger.

6. I sit svarskrift har den irske regering ikke bestridt, at den ikke har sat de nødvendige foranstaltninger i kraft i sin nationale retsorden for at efterkomme direktiverne. Den anfører alene, at gennemførelsesproceduren involverer en række statslige myndigheder og tjenestegrene, og at der derfor er blevet nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der har til opgave at udarbejde et udkast til de nødvendige nationale bestemmelser med henblik på at efterkomme direktiverne.

7. Under disse omstændigheder og da Irland ikke efter det oplyste ses at have truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de to direktiver — og endnu mindre at have sendt Kommissionen yderligere information vedrørende sådanne foranstaltninger — må der gives medhold i, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiverne.

8. Den irske regerings argumentation, som fremgår af svarskriftet, og som støttes på den påståede omstændelige procedure i forbindelse med vedtagelsen af de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, kan ikke tages til følge. Det fremgår af fast retspraksis, at sådanne vanskeligheder på ingen måde kan frigøre medlemsstaterne for deres ansvar for forsinkelser ved opfyldelse af fællesskabsforpligtelser og særligt ved vedtagelse af foranstaltninger til gennemførelse af direktiver.

9. På baggrund af det anførte må det konkluderes, at Irland er ansvarlig for det traktatbrud, som Kommissionen har gjort gældende over for medlemsstaten i sin begrundede udtalelse af 16. oktober 1998.

Sagens omkostninger

10. Efter min opfattelse er Irland den tabende part. I henhold til artikel 69,

stk. 2, i Domstolens procesreglement, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen i den foreliggende sag har nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betales sagens omkostninger, bør Irland betale sagens omkostninger.

Forslag til afgørelse

11. Sammenfattende foreslår jeg Domstolen at træffe følgende afgørelse:

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej og Kommissionens direktiv 96/86/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 94/55/EF, idet Irland ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiverne.

2) Irland betaler sagens omkostninger.